

На турски прѣдметниятъ пасажъ гласи (Тадж л. 239^a р. 6 и сл.): „... джемъа кюшеш у-ихтимам ейледи ве земан-и-йесирде джемъ-и-кесир тахсилини темам ейледи еввели¹⁾ лешкер-и-енгюрюс ве аламан ве босна ве херсег ве карабогдан ве ифлак ве фиренг ве лех ве чех²⁾ ве саир-и-хуккям-и-кефере³⁾ бир йере гелиб ласоглу деспоту⁴⁾ ѓнлерине дюшуп сексен бин ахенпуш кяфир-и-пюрхуруш гондериц дерйя-и-есвед гиби харекете гелип дияр-и-исляме догрулдулар ондан белградан (белгардан?)⁵⁾ кюффар-и-бедаийн гечип никополи ўзерине дюшуп ол етрафи хараб едиш гитилер.

А това значи:

„... и употрѣби (колкото му бѣше само възможно) усилия и старание, близки и далечни да събере.⁶⁾ И въ кратко врѣме той довърши събирането на голѣмо множество. Първо се събра на едно мѣсто войската на Унгария, на Германия, Босна, Херцеговина, Карабогданъ, Влашко, Франция, Полша, Чехия и на останалитѣ владѣтели на невѣрнитѣ, [слѣдъ това] деспота Лазоглу трѣгна на прѣдѣ имъ, осемдесетъ хиляди облѣчени въ желѣзо, пълни съ буйность невѣрници [изпратиха тѣ, които] се развълнуваха подобно на Черното море и се отправиха къмъ ислямскитѣ земи, оттамъ минаха Бѣлградъ злонаправнитѣ невѣрници, нападнаха Никополъ, разориха ония краища и продължиха нѣтъ си.“

Слѣдниятъ пасажъ ще прѣведемъ безъ да даваме текста на г. И., защото иначе би трѣбовало съ същото право да прѣпишемъ цѣлата му статия.

„Никополскиятъ бей като издебна удобенъ моментъ нападна ненадѣйно ариергарда на невѣрника, зароби нѣколко облѣчени въ желѣзо невѣрници и съ вързани рѣцѣ ги изпрати къмъ портата, която е прибѣжище на султанството.“ (Ходжа 134^a 5 р. отъ края, Тадж л. 239, р. 12 отъ края).

Убити по всѣка вѣроятность ще е имало: безъ него война не бива. Но Садеддин разправя само за житиѣ, паднали въ плѣнъ. Тѣ били изпратени съ вързани рѣцѣ въ Одринъ. Г. И. види се за по-сигурно накарва да ги обкова въ вериги, а за да не могатъ и така да избѣгатъ по пѣтя, изпраща ги подъ „воененъ ескортъ.“

По-нататѣкъ г. И. прѣвежда (Исп. стр. 611):

„Отъ автентичнитѣ свѣдѣния, добити чрѣзъ разпити на заробенитѣ кюфарски войници, се узнало, че планътъ на съюзницитѣ кюфари цѣлилъ да разруши окончателно Империята на динъ-исляма. За тая цѣль именно войскитѣ минали по сухо за Варна, като се проектирало отъ тамъ да отидатъ въ Цариградъ, да взематъ дъщерята на Стамбулския владѣтель, а слѣдъ това заедно съ войската на византийския (цари-градски) кюфарски

¹⁾ Думата еввели, която тукъ очевидно служи само като копула, за да свърже слѣдното изречение съ прѣдидещето, е изпусната въ Тарих-и-Ходжа, също и въ печатното издание, стр. 378.

²⁾ Печатното издание на стр. 378 нѣма думитѣ ве лех ве чех.

³⁾ Ходжа: хуккям-и-кюфр.

⁴⁾ Ходжа, л. 134^a има само ласоглу деспот.

⁵⁾ Ходжа: белградан.

⁶⁾ Гл. стр. 457.